

Dosarul nr. 2ra-1345/21

Prima instanță - (Judecătoria Soroca, sediul Florești) jud: A. Zadorojniuc
Instanța de apel - (Curtea de Apel Bălți) jud: I. Grosu, A. Garbuz, A. Ciobanu

ÎNCHEIERE

15 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Petru Loghinescu
în numele și interesele lui Alexandru Baciuc,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de
Alexandru Baciuc împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Florești-Gaz”,
intervenient accesoriu Alexandru Țiltu, cu privire la repunerea în termenul de
contestare a ordinelor, anularea ordinelor de aplicare a sancțiunilor disciplinare,
restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată de la
locul de muncă, repararea prejudiciului moral și efectuarea rectificărilor în
carnetul de muncă,

împotriva deciziei din 27 mai 2021 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă :

La 8 septembrie 2017, Alexandru Baciuc a depus cerere de chemare în
judecată împotriva SRL „Florești-Gaz”, solicitând, conform cererii de
concretizare din 24 mai 2018 (vol. I, f.d.135-136): repunerea în termenul de
contestare a ordinelor de aplicare a sancțiunilor disciplinare nr.410-P din 29
decembrie 2017, nr.64-P din 3 martie 2017, nr.90-P din 28 martie 2017, nr.94-P
din 29 martie 2017; nr.186-P din 27 iunie 2017 și anularea acestora, anularea
ordinului nr.214-P din 1 august 2017, restabilirea la locul de muncă, încasarea
salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă în mărime de
4486,90 de lei până la data executării hotărârii judecătorești, repararea
prejudiciului moral estimat în sumă de 100 000 lei, compensarea cheltuielilor de
judecată și obligarea efectuării rectificărilor necesare în carnetul de muncă.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat că începând
cu 17 februarie 2009 a fost angajat în cadrul SRL „Florești-Gaz” în calitate de
lăcătuș. Ulterior, la 16 mai 2013 a fost transferat în calitate de lăcătuș-controlor.

La 1 august 2017 contractul individual de muncă a fost desfăcut din inițiativa
pârâtului, în acest sens fiind emis ordinul nr.214-P.

A invocat că administrația SRL „Florești-Gaz” a refuzat să-i înmâneze copia ordinului nominalizat, comunicându-i că potrivit regulamentului întreprinderii nu se eliberează angajaților copii de pe ordinele emise, acestora li se aduc doar la cunoștință contra semnătură. Cu ordinul de concediere din 1 august 2017 a luat cunoștință la 15 august 2017, din care a aflat că i-a fost aplicată sancțiune disciplinară sub formă de concediere în baza art. 86 alin. (1) lit. g) din Codul muncii.

Reclamantul a menționat că atribuțiile de serviciu le-a îndeplinit în mod conștiincios și corespunzător, nu a admis abateri care ar fi servit drept temei pentru concedierea sa, însă în ultima perioadă au fost întreprinse mai multe acțiuni de intimidare și persecutare a lui, având drept scop determinarea depunerii cererii de eliberare din serviciu din propria inițiativă, fapt ce s-a soldat în final cu concedierea sa.

Consideră acțiunile angajatorului, ordinele emise și concedierea sa, drept ilegale, deoarece acestea contravin prevederilor Codului muncii și normelor procesuale în vigoare.

A invocat că prin acțiunile angajatorului i-au fost cauzate suferințe psihice, cauzate de stări de incertitudine, de frustrare, prin care i-a fost lezată onoarea și demnitatea profesională.

Prin hotărârea din 17 august 2018 a Judecătorei Soroca, sediul Florești, s-a respins cererea reclamantului privind repunerea în termenul de contestare a ordinelor de aplicare a sancțiunilor disciplinare nr.410-P din 29 decembrie 2016, nr.64-P din 3 martie 2017, nr.90-P din 28 martie 2017, nr.94-P din 29 martie 2017, nr.186-P din 27 iunie 2017, ca fiind neîntemeiată.

S-a respins ca fiind tardivă cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Baci împotriva SRL „Florești-Gaz”, intervenient accesoriu Alexandru Țiltu, cu privire la anularea ordinelor de aplicare a sancțiunilor disciplinare nr.410-P din 29 decembrie 2016, nr.64-P din 3 martie 2017, nr.90-P din 28 martie 2017, nr.94-P din 29 martie 2017, nr.186-P din 27 iunie 2017.

S-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată privind anularea ordinului nr.214-P din 1 august 2017 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu, repararea prejudiciului moral și efectuarea unor rectificări în carnetul de muncă. (vol. I, f.d.202-213)

Prin decizia din 19 martie 2019 a Curții de Apel Bălți, s-a admis apelul declarat de Alexandru Baci, s-a casat integral hotărârea din 17 august 2018 a Judecătorei Soroca, sediul Florești și s-a restituit cauza spre rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată. (vol. I, f.d.27-31)

Prin hotărârea din 24 decembrie 2020 a Judecătorei Soroca, sediul Florești, s-a respins cererea reclamantului Alexandru Baci privind repunerea în termenul de contestare a ordinelor de aplicare a sancțiunilor disciplinare nr.410-P din 29 decembrie 2016, nr.64-P din 3 martie 2017, nr.90-P din 28 martie 2017, nr.94-P din 29 martie 2017, nr.186-P din 27 iunie 2017, ca fiind neîntemeiată.

S-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Baci împotriva SRL „Florești-Gaz” cu privire la anularea ordinelor de aplicare a sancțiunilor disciplinare nr.410-P din 29 decembrie 2016, nr.64-P din 3 martie

2017, nr.90-P din 28 martie 2017, nr.94-P din 29 martie 2017, nr.186-P din 27 iunie 2017, ca fiind depusă tardiv.

S-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Baciuc împotriva SRL „Florești-Gaz” intervenient accesoriu Alexandru Tiltu, cu privire la anularea ordinului nr.214-P din 1 august 2017 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu, repararea prejudiciului moral și efectuarea unor rectificări în carnetul de muncă, ca fiind neîntemeiată.

La 14 ianuarie 2021 Alexandru Baciuc a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe.

Prin decizia din 27 mai 2021 a Curții de Apel Bălți, s-a respins apelul declarat de Alexandru Baciuc și s-a menținut hotărârea din 24 decembrie 2020 a Judecătorei Soroca, sediul Florești.

În motivarea deciziei, Colegiul instanței de apel a conchis că, hotărârea primei instanțe este întemeiată și legală, iar motivele invocate de către apelant sunt neîntemeiate.

Colegiul instanței de apel a stabilit că instanța de fond corect a constatat că Alexandru Baciuc a omis termenul legal de contestare a ordinelor nr.410-P din 29 decembrie 2016, nr.64-P din 3 martie 2017, nr.90-P din 28 martie 2017, nr.94-P din 29 martie 2017, nr.186-P din 27 iunie 2017, iar un argument întemeiat care ar justifica omiterea termenului reclamantul nu a prezentat.

A remarcat că prima instanță corect a respins argumentul lui Alexandru Baciuc precum că, nu a cunoscut despre emiterea ordinelor de sancționare în privința sa, or, la rubrica „am luat cunoștință” se regăsește semnătura acestuia. Iar, în ceea ce privește ordinul nr. 186-P din 27 iunie 2017 a fost întocmit un proces-verbal privind constatarea faptei refuzului salariatului de a confirma prin semnătură comunicarea ordinului despre aplicarea sancțiunii disciplinare.

Instanța a reținut că, faptul că salariatului nu i-au fost eliberate copiile ordinelor, nu a constituit un impediment de adresare în judecată, unde ordinele puteau fi administrate cu concursul instanței.

Referitor la ordinul nr.214-P din 1 august 2017, a menționat că, nu este întemeiat argumentul apelantului precum că acesta nu conține sancțiunea deoarece nu sa dispus concedierea dar desfacerea contractului de muncă or, reieșind din prevederile art.86 alin. (1) din Codul muncii, concedierea este desfacerea din inițiativa angajatorului a contractului individual de muncă iar la caz contractul de muncă a fost desfăcut din inițiativa angajatorului în temeiul art.86 al.1 lit. g) din Codul muncii.

A stabilit că anterior, reclamantul a fost sancționat la 29 decembrie 2016, 3 martie 2017, 28 martie 2017, 29 martie 2017 și 27 iunie 2017 și toate sancțiunile se încadrează în perioada de un an până la concediere (29 decembrie 2016 – 1 august 2017). Toate sancțiunile au fost aplicate pentru executarea necorespunzătoare a obligațiilor de muncă și anume încălcarea ordinului privind „citirea datelor echipamentelor de măsurare”. Sancțiunile au fost aplicate de organul corespunzător și nu au fost revocate. Totodată, sancțiunea aplicată prin ordinul din 29 martie 2017 a fost aplicată tardiv și nu urmează a fi luată în considerare.

La 28 iulie 2021, acționând în numele și interesele recurentului Alexandru Baci, avocatul Petru Loghinescu a declarat recurs împotriva deciziei din 27 mai 2021 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu adoptarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului, a invocat că decizia este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată în baza temeiurilor de recurs prevăzute de art. 432 alin. (1), alin (2) lit. a), b), c), d) și alin (4) din Codul de procedură civilă.

Consideră că instanța de apel a reținut în totalitate constatările primei instanței, care a luat în considerare doar argumentele intimatei, precum și a transcris mot-a-mot hotărârea precedentă din 17 august 2018.

Instanța de fond și de apel, a acceptat doar alegațiile intimatei, fără a analiza în detaliu normele materiale, argumentele și probele prezentate de reclamant și reprezentantul lui, iar faptul dat a contribuit la lezarea dreptului la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată recurentului și reprezentantului acestuia la 21 iunie 2021 (vol. II, f.d.123), fiind recepționată de către avocat la 25 iunie 2021, iar recursul a fost depus la 28 iulie 2021, în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Copia cererii de recurs a fost expediată pentru cunoștință intimaților la 6 august 2021.

Prin referința din 7 septembrie 2021, reprezentantul intimatei a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil, invocând că este neîntemeiat.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Petru Loghinescu în numele și interesele lui Alexandru Baciș nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Petru Loghinescu în numele și interesele lui Alexandru Baciș.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Dumitru Mardari